

Homostel: 'We wonen hier met alle plezier en voelen ons thuis'

Geertjan Meur benadrukt in een reactie, mede namens zijn partner Jaap Koelewijn, het „totaal ongegrond” te vinden dat homoseksualiteit binnen Bunschoten een issue is „en dat men het hier niet accepteert. Integendeel.”

„De inwoners zijn juist vooruitstrevend, waar veel andere mensen in Nederland een voorbeeld aan kunnen nemen. Diegene die Bunschoten in een negatief daglicht zet, is de gemeente zelf.” Dat geweigerd wordt excuses aan te bieden, vindt hij „ontzettend

kwelijk én onacceptabel. Ook kwetsend. Ze moeten zich diep, diep, diep schamen.”

'Inwoners zijn juist vooruitstrevend'

„Wat ik helemaal ronduit krankzinnig vind, is dat op geen enkele manier contact is opgenomen

(een week voor de zitting werd de opname opgevraagd) en dat de gemeente pas met een actie of reactie komt zodra de uitspraak van de rechtbank er is (de woorden van wethouder Alice Kok-van de Geest). Daar zijn geen woorden voor.”

Volgens de advocaat van de gemeente zijn de uitlatingen geen discriminatie maar 'overbodig'.

Meur geeft aan het er zeker niet bij te laten zitten en wil nogmaals benadrukken dat hij en zijn vriend hier „met alle plezier wonen en ons erg thuis voelen.”

'Absurde anti-homo uitspraak'

Een medewerker van de sociale dienst in Bunschoten heeft een inwoner met een homoseksuele geaardheid te verstaan gegeven dat hij beter uit de gemeente kan vertrekken.

„Een absurde anti-homo-uitspraak”, aldus Astrid Oosenbrug (voorzitter homobelangenvereniging COC Nederland) en Simon Timmerman (voorzitter COC Midden-Nederland). „Hoog tijd dat de gemeente haar excuses aanbiedt.” Van excuses is vooralsnog geen

sprake, vernam het COC. „De gemeente noemde de uitspraak dinsdag 'overbodig', maar volgens de advocaat van de gemeente is het 'niet een discriminerende opmerking' en zou het zelfs 'goed bedoeld' zijn.”

Geen van de drie rechters nam genoegen met de reactie van de gemeente, stelt de belangenorganisatie vast. „Overbodig? Bedoeld u niet gewoon fout?”, vroeg één van de rechters. 'Ik heb gelezen dat Jaap nooit een excuus heeft gehad, maar u houdt het op over-

bodig?, vroeg een andere rechter.” Ondanks aandringen van de rechters bleef de gemeente bij haar reactie en gaf het aan dat de opmerking gedaan werd nadat de verklaring al was doorgenomen.

Het COC citeert de advocaat van de gemeente Bunschoten: 'Het is niet een discriminerende opmerking, zeker niet naar meneer Koelewijn.'

COC Midden-Nederland heeft contact met de inwoner gezocht om hem steun aan te bieden.

Homoseksuele inwoner krijgt geen excuses gemeente

„Overbodig maar goed bedoeld.” Zo noemde de advocaat van de gemeente Bunschoten dinsdag bij de Centrale Raad van Beroep de opmerkingen, die een sociaal onderzoeker van de gemeente maakte tegen een cliënt. Deze cliënt, Jaap Koelewijn, denkt daar heel anders over. Hij voelt zich zwaar gediscrimineerd. Hij vroeg aan de raad een oordeel.

'Het zou goed zijn hè, gezien de situatie, dat je lekker uit Bunschoten verdwijnt, want het is nog steeds een issue als je homo bent, snap je.' 'Dat is zó. 'In grotere plaatsen, daar is het normaal..., snap je wat ik bedoel?' Deze zinnen sprak een sociaal onderzoeker in dienst van de gemeente Bunschoten tegen een inwoner met een homoseksuele geaardheid die van bijstandsfraude verdacht wordt.

Drie jaar gelden kwam de sociale recherche in actie na een tip van een voormalig werkgever van de Bunschoter. De recherche constateerde dat hij een groot deel van de week bij zijn vriend in Huizen woonde. Hij was ervan overtuigd dat hij geen recht had op bijstand en Koelewijn deed afstand van al

zijn rechten. De onderzoeker beloofde dat hij zijn best zou doen dat de Bunschoter niets zou hoeven terugbetalen. De onderzoeker zei ook nog dat het leven als homo in Bunschoten erg moeilijk is.

Gesprek

Koelewijn moest 5.000 euro terugbetalen. Hij stapte naar de rechtbank, maar hij kreeg ongelijk. Hij tekende hoger beroep aan. Zijn juriste vroeg de rechters van de Centrale Raad van Beroep om het gesprek tussen de inwoner en de onderzoeker te beluisteren. Volgens de juriste is dat ontoelaatbaar en discriminerend.

De gemeente ziet dat heel anders. „Het is niet nodig om dit te zeggen”, maar het verandert niets, stelde de advocaat van de gemeente. Hij vond niet dat er ontoelaatbare druk was uitgeoefend. Er kwamen ook geen excuses van de gemeente, terwijl Koelewijn daar al een paar keer om gevraagd heeft. De gemeente gaf zelfs aan dat verder onderzoek misschien nog veel meer naar boven zou kunnen halen.

De uitspraak is op dinsdag 26 maart.

Advocaat hoopvol gestemd na zitting

Advocaat Dewi Deijle is hoopvol gestemd na de zitting van de Centrale Raad van Beroep in de zaak rond de discriminatie van de homoseksuele inwoner die verdacht wordt van bijstandsfraude. De jurist van OJAU legt uit waarom.

„De rechters waren kritisch naar de uitvoeringsinstantie en gemeente Bunschoten. Ik ben er erg tevreden over dat de geluidsoptname en allerlei nieuw aangevoerde feiten en gronden niet werden uitgesloten. In een procedure bij de Centrale Raad van Beroep (CRvB) zou dat namelijk kunnen gebeuren. Ik ben er pas in deze fase bijgekomen. Ik kan mij echter zo voorstellen dat de rechters het toch wel van zwaarwegend belang vonden om alsnog alle concrete feiten van het geval te bekijken.

De rechters hebben de volledige opname beluisterd en gehoord hoe het in het gesprek tussen mijn cliënt en de sociaal onderzoeker en inkomensconsulent van uitvoeringsinstantie BBS (in uitvoering van de gemeente Bunschoten) is gegaan. Het ging niet alleen om de discriminerende uitlating maar natuurlijk ook om het onderzoek met betrekking tot het hoofdverblijf van mijn cliënt. De rechters hebben zelf kunnen horen dat er wel degelijk woorden in de mond van mijn cliënt zijn gelegd, dat er feiten worden verdraaid of van alles wordt ingevuld door de sociaal onderzoekers zelf.

Het gaat er om dat de besluitvorming omtrent de intrekking en terugvordering van de bijstandsuitkering zorgvuldig tot stand moet komen. Ik ben van mening dat niet is bewezen dat mijn cliënt voor wat betreft de periode in geding zijn hoofdverblijf niet meer in Bunschoten had, op grond waarvan hij daarom geen recht meer had op een bijstandsuitkering. Van een schending van de inlichtingenplicht kan al helemaal niet gesproken worden. In het hele gesprek is met allerlei tactieken (ongoorloofde) druk gelegd, zoals dat de sociaal onderzoeker verkondigde dat hij bij de politie heeft gezeten en alles weet van mijn cliënt.

Ook adviseerde hij al vrij snel in het gesprek, en op een nogal dwingende manier, dat mijn cliënt zijn woning in Bunschoten 'moet' opzeggen en maar lekker bij zijn vriend moet gaan wonen. Mijn cliënt was in dat stadium van de relatie helemaal nog niet van plan om dat al te gaan ondernemen. En wat heeft een onderzoeker hiermee te maken of iemand al dan niet zijn huis moet opzeggen?

Later in het gesprek wordt wederom aangegeven dat hij maar lekker uit Bunschoten moet verdwijnen omdat het nog steeds een issue is dat hij homo is, en het in grotere plaatsen wel 'normaal' is. Dat is vrij intimiderend. En zo zijn er nog wel meer elementen die pleiten voor een behoorlijke emotionele druk die op mijn cliënt is gelegd, die uiteindelijk zelf afstand deed van zijn bijstandsuitkering.

'Sociale dienst houdt er eigenaardige en niet transparante werkwijze op na'

De goede bedoelingen van de onderzoekers, zoals de advocaat van de gemeente Bunschoten het beschreef, hebben geleid tot een ondertekende verklaring van mijn cliënt waar hij nu achteraf spijt van heeft. In het gesprek is duidelijk te horen dat de onderzoekers nadrukkelijk hebben beloofd zich er hard voor te maken dat hij over een periode in het verleden niets hoeft terug te betalen. Ik heb er grote twijfels over dat de onderzoekers zich daadwerkelijk hebben ingespannen hiervoor. Uiteindelijk wordt bij mijn cliënt toch een groot bedrag aan bijstandsuitkering teruggevorderd.

Uit geen enkel rapport blijkt dat zij hun advies gericht tot het college van Bunschoten zo hebben geschreven, dat er geen terugvordering zal ontstaan. Na de toelichting van de wederpartij kan naar mijn mening gezegd worden dat de gemeenschappelijke sociale dienst Bunschoten-Baarn-Soest (BBS) er een eigenaardige en niet transparante werkwijze op nahoudt.

Het enige

Toen op de zitting de discriminerende uitlating van de sociaal onderzoeker werd behandeld, gaf de advocaat van de gemeente Bunschoten aan dat deze uitlating niet had gehoeven, het was 'overbodig'. Niet alleen als jurist maar ook als mens was ik er blij om dat de rechters meerdere malen vroegen of dat nou het enige is wat hij er van kan vinden. Een van de rechters zei uiteindelijk: 'moet u niet gewoon zeggen dat het eigenlijk niet kan?' De advocaat bleef echter de nadruk leggen op 'overbodig'. Ook gaf hij meerdere keren aan dat een en ander genuanceerd moet worden en dat er van alles uit z'n verband wordt getrokken. Dit verweer kon ik verwachten. Niet erg indrukwekkend naar mijn mening, maar uiteraard is het aan de CRvB om te beoordelen of de advocaat hier gelijk in heeft en of de uitspraak van de lagere rechter in redelijkheid in stand kan blijven. Het is nog zes tot acht weken

wachten. Ook is het afwachten wat er met de onderzoeker gaat gebeuren. De advocaat van de gemeente Bunschoten gaf aan dat hij er met hem over heeft gesproken en verklaarde dat hij geen discriminerende bedoelingen had. Blijkbaar is de kous daarmee af en laat wethouder Alice Kok het wederom rusten, in ieder geval tot de CRvB een oordeel heeft gegeven die zwart op wit staat in een uitspraak. Echter, als de rechter wel oordeelt dat de uitlating ontoelaatbaar is, dat het discriminerend is en onder andere daarmee druk is gelegd op mijn cliënt, is een eventueel excuus natuurlijk mosterd na de maaltijd en het voelt zeker niet oprecht. Hopelijk zullen zowel uitvoeringsorganisatie BBS als de gemeente Bunschoten hier evengoed van leren.

'Eventueel excuus natuurlijk mosterd na de maaltijd en het voelt zeker niet oprecht'

Mijn complimenten aan mijn cliënt die zo dapper is. Voor hem is dit allemaal niet makkelijk en het zou fijn als hij dit hoofdstuk kan sluiten.”